

Kadrina Kadride viisaastak 2002-2007

Kadri Mägi

2002. aastal loodud regilauluansambel sai alustuseks tõuke Igor Tõnuristi ettepanekust osaleda Ingrid Rüütli raamatu “Ühte käivad meie hääled II. Eesti rahvalaule Kadrina ja Rakvere kihelkonnast” esitluskontserdil. Kohalikuks eestvedajaks oli Viive Tuuna, ansambli juhiks kutsuti Kadri Mägi Rakverest. Esialgu oli pundis 7 naist: Viive, Merike, Valli, Ene, Rita, Astrid ja siinkirjutaja. Õppimine läks üllatavalt kergesti. Ütlesin naistele kevadel, et te ei kujuta ise ettegi, kui suur vahe on teie laulmisel veebruarikuus ja praegu. Püüdsin, ja teen seda ka praegu, julgustada igäüht laulma oma loomuliku häälega, sest “pole olemas koledat häält, igäühel on see isemoodi huvitav”. See ongi ju rahvalaulu juures muhe, et mida rohkem erinevaid loomulikke hääletämbreid koos kõlab, seda rikkam on üldpilt. Raamatuesitlusel laulsime lõikuslaule, inimestevahelistest suhetest (perelaulud) ja torupillilaule, koos õpetajate naistantsurühmaga laulsime-mängisime „Nõelamängu“ ning „Ristitantsu“.

Nime saamisest vast ka. Igor küsis ühel hetkel, kui laulud juba selgeks hakkasid saama, mis me endale nimeks võtame. Et meie poolt ühtegi mõistlikku ega head varianti ei tulnud, teatas ta, et meie ajutine, n-ö “tööpealkiri” (minu enda väljend) võiks olla Kadrina Kadrid. Nii oli see esimesel esinemisel ja miski pole andnud põhjust seda ka hiljem muuta.

Saime esitluse edust julgust ning otsustasime sama „soojaga“ Rootsi reisi ette võtta. Et seal käime ka ära, siis vaatame, kas projekt jätkub. Mõeldud-tehtud, külastasime juulis koos Kadrina segarahvatantsurühmaga Mora kommuuni. Reis oli väga vahva, eriti meie poolt vaadatuna. Meil oli kamba peale üsna väike buss ja tantsijate kõrvad jäid kõvahäälest lauluharjutamisest vist üsna hellaks...

Esimese hooaja lõpus lahkus Rita, kuna ta läks Tallinnale lähemale elama. Rootsis oli tema asemel kaasas Juta, kes jäigi laulma mitmeks aastaks. Uute liikmetena lisandusid hooaja alguses Leili ja Heli.

Järgmise väljakutse esitas meile Viru Säru 2003, täpsemalt muidugi Igor Tõnurist. Uus teema meie kõigi jaoks olid rahvapärased, “keerutustega” koraaliviisid. Nende õppimine oli alguses päris keeruline. Õnneks ma ise ei mõelnudki selle peale, kui nõudlik mõni koraaliviis laulja suhtes võib olla. Esinesime nendega veel hiljem mitmes kirikus, Kadrinas ja Tapal kindlasti. Samal Särul laulsime veel ka kiige- ja torupillilaule.

2003. aasta alguses saime austava pakkumise Tarvanpää juhilt Maie Oravalt lindistada tema tantsude kogumiku CD jaoks kiigelaul „Kiigele ehtimine“. Nii saime ka Eesti Raadios salvestamise kogemuse kätte. Mäletan, et helirežissöör Teet Kehlmann arvas alguses, et meil tuleb kaks korda ehk topelt peale laulda. Proovilaulmise järel nentis ta aga, et seda pole vaja, kuna kõlame piisavalt kandvalt ka ühekordselt. Esinesime ka „Maie Orava Tantsud II“ raamatuesitlusel Rakveres Art Cafes 2003. aasta aprillis.

2003. aasta sügisel tuli Kadridesse laulma Tiina. Ahjaa, laulsime ju ka sama aasta suvel Rakvere Teatri Neerutis mängitud „Kalevipoja“ etenduse kohalejaltamise tee ääres.

Kuna ülevaatus sai edukalt läbitud ja kätte saadud ka paber kõrgema kategooria kohta, oodati meid esinema 2004. aasta Baltica peakontserdile. Mitmedki head korrad olin käinud Sakala keskses noid “tegiid” vaatamas-kuulamas. Ise samas rollis olemine võttis jalad, ja pisut ka hääle, värisema.

Paaril aastal oleme kujundanud Kadrina Rahvamaja kadripäeva tähistamist.

2005. aasta suve “moosisai” oli Kihnu reis. Üks Tartu rahvatantsurühm läks sinna oma sünnipäeva tähistama ja meie saime saarelemineku pakkumise samale ajale. Korraldasime nendega ühiskontserdi. Kogemata klappisime väga hästi, sest tasakaalustasime oma tuntud rahulikkusega tartlaste üliaktiivseid tantse. Kahjuks oli kuulajaid vähe, sest samal ajal toimus saarel mitu üritust. Aga mõnus ja meeliülendav tunne tollest laulmisest on siiani meeles. Kahju oli vaid, et me ei kohtunud tõeliste Kihnu laulumemmedega.

2005. aastal jätsid laulmise Leili, Astrid ja Juta.

Suuremad sündmused toimuvad meil valdavalt suvel. 2006. aasta tõi kaasa Pulmasäru, mille tarvis tuli õppida hulk endagi jaoks üllatavaid laule – pulmalaulikute vastastikuseid sõimlemisi noorpaari eluõnne kindlustamiseks. Meie olime peiupoolsed laulikud, Tink-Tingadi aga pruudipoolsed. Kui laulutekstid kätte saime, tekkis esialgu tunne, et selliseid roppe sõnu küll ei taha välja öelda. Aga üks laulmine on ka näitlemine ja rolli sisseelamisega kadus ka häbelikkus. Säru laval neid laule esitades tekkis üsna õige emotsioon – tahaks ikka vihasemalt vastu laulda ja järjest salvamalt öelda. Teiseks etteasteks olid pulmarongi ning langude teretus pulmamaja juures. Tolle Säru jaoks tuli mitmeid vanemaidki laule meelde tuletada, nii oli sel peol päris palju toimetamist.

Sügisest tulid uued, ent rahvalaulus juba kogenenud lauljad Kanni ja Kristel, kes mõlemad Kadride tegemisi juba mõnda aega eemalt olid jälginud. Aktiivselt sai

proovides hakata käima ka Teele, kes meie Kihnu-reisil juba Kadridega kurgu soojaks oli laulnud.

Septembris käisime koos Kadrina Kapelliga Leedus Pasvalyses. See maa ja inimesed on mõnusalt omased ja ometi huvitavalt eripärased.

Möödunud, 2006. aasta kadripäeval olime Altja kõrtsis – seal toimus sügisest alates ürituste sari „Rahvakalendri aastaring Lahemaal“. Mare Kõiva rääkis kadrikommetest, meie teha oli aktiivne kadritamine. Väike “kollane” ääremärkus: kuna mul oli tolleks hetkeks hääl ära nagu ei kunagi varem, õppis noorliige Kristel pooleteise päevaga korraliku portsu kadrilaule selgeks, et ansamblil oleks eestlaulja, mitte –kähiseja.

Saatuslik, võiks öelda, oli Igor Tõnuristi 60. juubel selle aasta sõbrapäeval Ajaloo Instituudis. Igorile omasel moel mõtles ta kenasti läbi, keda võiks esinema kutsuda. Nii palus ta ka Kadrina Kadrid ja Tink-Tingadi pulmalaulikute sõimlemisi esitama. Publik oli VÄGA asjatundlik – folkloori kõige tugevamad teoreetikud ning praktikud. Meie esinemise mõju võis küll loota, aga sellist aplausi ei osanud ette arvata. Lisaks inimesed, kes pärast tunnustades juurde astusid. Siinkohal muidugi au ja kiitus Igorile, kes need tekstid koostas – siit ja sealt kokku otsis. Saatuslik oli see sünnipäev aga seetõttu, et veidi hiljem jõudsid kohale Viljandi Pärimusmuusika Festivali korraldajad. Neilt sai mindud uurima, kuidas oleks sellesuvisel regilauluteemalisel Folgil esinemisega. Kuna Viljandi mehed pidid sama nädala lõpus Rakveresse Virumaa Noorteorkestri Laulupeo kava kuulama tulema, kutsusid nad ka meid sinna laulma. Nii tegimegi. Märtsis saabus kiri, et oleme arvatud Viljandi Folgi esinejate hulka. Plaanime ühiskontserti Tink-Tingadiga. Nemad on meile välja pakkunud ka ühise pulmalaulude CD salvestamise plaani. Loodame, et see teostub.

Oleme oodatud ka selleaastasele Balticale, taas peakontserdile, mis seekord toimub rahvusoper Estonia saalis. Suve peale mõeldes meenus veel, et oleme ju Kadridega ka mitmel aastal Rakvere linna päevadel esinemas käinud, vähemalt alates 2004. aastast. Nii ka seekord.

Juba mitu aastat idanes idee teha suvine õhem riietekomplekt. Nüüdseks on see valmis saanud: Võrus spetsiaalselt kududa lastud linane ruuduline kangas, Silvi Allimani käe ja juhatuse all Tallinnas õmmeldud kostüümid, Tamsalu naise Virve Pikka valmistatud pottmütsid ja põlled. Nüüd, 2. juunil 2007. aastal, on tulemas Kadrina Klunker.